

РЕШЕНИЕ

№ 5257

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

при участието на секретаря РОСИЦА М. ЛАШОВА
като разглежда докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110159547 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Образувано е по предявен от „Дженерали Застраховане“ АД срещу ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД осъдителни иски с правно основание чл. 411 от *Кодекса за застраховането* (КЗ) за заплащане на сумата **100.00 лева**, представляваща **част от вземане в общ размер на 417.02 лева**, представляващо **оставаща неплатена регресна претенция** за заплатено от ищеца застрахователно обезщетение по щета № .../2022, образувана за вреди по лек автомобил марка „Фолксваген Голф“, с рег. № ..., причинени при ПТП, настъпило на 17.01.2022г., в гр.София, на кръгово кръстовище на пл. „Площад на авиацията“ /4-ти километър/, причинено виновно от водача на л.а. марка „Рено“, с рег. № ..., застрахован при ответника по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба – 31.10.2023г., до окончателното заплащане на сумата, както и иск с правно основание чл.86, ал.1 от *Закона за задълженията и договорите* (ЗЗД) за заплащане на сумата **15.10 лева** – лихва за забава за периода 08.07.2022г. – 30.10.2023г., **предявен като частичен иск** от вземане за мораторна лихва за този период върху цялата главница от 417.02 лева в размер на **62.99 лева**.

Ищецът твърди, че на 17.01.2022г. в гр.София, на кръгово кръстовище на пл. „Площад на авиацията“ /4-ти километър/, е настъпило ПТП по вина на водача на МПС марка „Рено“, с рег. №, който, без да се съобрази с пътната обстановка и положението на спрелия пред него л.а., ударил намиращия се пред него л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № ..., който в същото време бил спрял преди навлизане в кръговото кръстовище, за да изчака движещите се в него с предимство автомобили да преминат, за да навлезе безопасно в него. Сочи, че виновното

МПС е застраховано при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на произшествието. Поддържа, че в резултат на ПТП другият участник в него - лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. №, е претърпял имуществени вреди, заплатени от ищеца в изпълнение на задълженията му по договор за застраховка „Каско на МПС“, валидна към датата на ПТП, поради което насочва претенцията си към този застраховател, който дължи репарирание на платеното от ищеца обезщетение. Заявява, че щетите по автомобила били описани, а после отстранени, за което била издадена фактура на стойност от 1281.92 лева, платени от ищеца на 11.03.2022г. Пояснява, че е поканил ответника да репарира вредите, които възлизали в общ размер на 1296.92 лева, с включени 15 лева ликвидационни разноски. Поканата била получена на 07.06.2022г. В отговор, ответникът платил само сумата от 879.90 лева. Непогасено останало вземане в общ размер от 417.02 лева, поради което предявява частични искове по чл.411 КЗ и чл. 86 ЗЗД за посочените по-горе суми за главница и мораторна лихва. Представя доказателства и прави доказателствени искания за допускане на съдебно-счетоводна и автотехническа експертиза. Претендира разноски.

Ответникът признава, че между него и собственика на МПС „Рено“, с рег. № ... е налице валидна към датата на твърдяно ПТП полица по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Не оспорва извършеното от ищеца плащане на застрахователно обезщетение за лекия автомобил. Не оспорва механизма на ПТП и обстоятелството, че е платил част от вземането. Оспорва обаче иска по размер, като твърди, че платеното е достатъчно да покрие вредите. По-конкретно, твърди, че позиция № 7 от описа – надпис производител, е извън зоната на контакт и не е от това събитие. Твърди още, че позиция № 9 и 10 от калкулацията – вентилационна клапа задна и водач заден десен – не фигурират в описа на претенцията, поради което не се дължи плащане. Сочи, че обезщетението следва да се съизмерва с действителната стойност за възстановяване на вредите към датата на произшествието. Оспорва исковите за законна и мораторна лихва като неоснователни поради неоснователност на главния иск. Не възразява по приемането на представените доказателства. Поставя допълнителни въпроси към САТЕ. Моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

С протоколно определение от 05.03.2024г. е допуснато изменение на иска по чл. 411 КЗ чрез увеличаване на неговия размер, който да се счита предявен за сумата от 417.02 лева и не като частичен, както и на иска по чл. 86 ЗЗД чрез увеличаване на неговия размер, който да се счита предявен за сумата от 62.99 лева и не като частичен.

При проверка на материалите по делото, съдът намира от *фактическа и правна страна* следното:

Съгласно разпоредбата на чл.411 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Нормата указва също, че застрахователят по имуществена застраховка с предмет увредената вещ може да предяви вземанията си направо към застрахователя по

„Гражданска отговорност“ на деликвента. За уважаване на предявения иск ищецът е следвало да докаже в условията на пълно и главно доказване наличие на договор за застраховка между него и собственика на увредената вещ; настъпило застрахователно събитие; плащане на застрахователно обезщетение; вина за причиняването на вредите (вината се предполага, ако се докаже противоправното поведение и пряката причинна връзка между него и настъпилите вреди); договор за застраховка между ответника и собственика на застрахованото имущество, с което е осъществен деликта, по силата на който ответникът покрива отговорността на причинителя на вредата. Тежестта за доказване на релевантните по делото факти е указана на страните с определението на съда по чл.140 ГПК.

Страните не спорят, обявено е за безспорно с доклада, срещу който няма възражения, и се установява от представения по делото двустранен констативен протокол, че на 17.01.2022г. в гр.София, на кръгово кръстовище на пл. „Площад на авиацията“ /4-ти километър/, е настъпило ПТП по вина на водача на МПС марка „Рено“, с рег. № ..., който, без да се съобрази с пътната обстановка и положението на спрелия пред него л.а., ударил намиращия се пред него л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № ..., който в същото време бил спрял преди навлизане в кръговото кръстовище, за да изчака движещите се в него с предимство автомобили да преминат, за да навлезе безопасно в него.

Видно от представена застрахователна полица №/2021г. и страните не спорят, лек автомобил „Фолксваген Голф“, с рег. №, е застрахован при ищеца по договор за застраховка „Каско на МПС“, валидна към датата на ПТП, или за срок 20.06.2021г.-25.06.2022г. с покритие „Пълно каско“. Приложените Общи условия съдържат намира за относими към датата на събитието съобразно посоченото в тях, че са приети с протокол от 01.10.2020г. От съответната клауза по покритието от общите условия /раздел II/ е видно, че настъпилото събитие представлява покрит застрахователен риск, което обстоятелство не е спорно между страните.

Обявено е за безспорно и се доказва по делото от приложената справка л. 42, че л.а. „Рено“, с рег. №, е застрахован при ответника по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на произшествието.

Налично е уведомление от Н. Л. до ищеца, с което е отправил претенция за плащане на обезщетение по договора. В уведомлението е посочено, че инцидентът е настъпил на 17.01.2022г., от който са последвали щети по задна броня, десен стоп горен и заден десен калник.

Налична е преписката по щета, от която е видно, че увреденият автомобил е бил на оглед, според който щетите са облицовка з.броня, подкалник PVCз.д., калник з.д., спойлер з.броня, светлоотразител з.броня д., стоп десен външен и надпис производител – отдясно. След описа вредите са остойностени в размер на 1281.92 лева, която сума е заплатена на 11.03.2022г. /л.41/.

Страните не спорят, че ищецът е сторил ликвидационните разходи в размер на 15.00 лева.

Приложено е искане до ЗАД „ОЗК-Застраховане“ АД за репаране на вредите, получена от ответника на 07.06.2022г., в отговор на която ответникът на 15.07.2022г. е погасил чрез прихващане сумата от 879.90 лева.

Изслушана е автотехническа експертиза, вещото лице по която е описало механизма и е дало заключение, че поради управление от водача на л.а. „Рено Каптюр“ с рег. № ..., на недостатъчно разстояние от л.а. „Фолксваген Голф“ с рег. № ..., реализира ПТП, вредите по което, с изключение на „надпис заден десен“ от техническа гледна точка са следствие от него. Дадена е стойност за възстановяване на автомобила, определена по средни пазарни цени, в размер на 1544.05 лева с ДДС, която включва и възстановяване на „надпис заден десен“, чиято стойност е 38.41 лева – пояснения на вещото лице при изслушването му в о.с.з. Стойността е определена при съобразяване кои части се предлагат на пазара – спойлер броня и стоп десен външен, а за другите е взета стойност като за нови части, тъй като не се предлагат на пазара. Според вещото лице ударът е повече страничен, отколкото заден. Обяснено е, че при удар, който да засегне надписа, ще има драскотини по задния капак, каквито не са констатирани. Даден е отговор, че ударът е бил кос в задната странична дясна част. Според експерта позиция „надпис заден десен“ не е следствие на произшествието от 17.01.2022г.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение и закона, прави следните **правни изводи**:

При така събраните доказателства съдът намира исковата претенция за основателна и доказана по основание. Проведено е от ищеца пълно и главно доказване на обстоятелствата, от които извежда правото си – наличие на непозволено увреждане от водач на застраховано при ответника по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ МПС, както и плащане на щетата от застрахователя-ищец, с което последният се е суброгирал в правата на собственика на застрахованата при него по договор за имуществено застраховане вещ.

По делото не е поставен спор относно механизма на ПТП и съдът приема, че механизмът е посоченият в исковата молба, протокола за ПТП и заключението по САТЕ. Водачът на л.а. „Рено Каптюр“ с рег. № е нарушил правилото по чл. 23, ал. 1 ЗДВП, защото не се е движил на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удране в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

Спорът между страните се свежда до основателността на исковата претенция по размер предвид възражението на ответника, че платеното е достатъчно да покрие вредите и че позиция № 7 от описа – надпис производител, е извън зоната на контакт и не е от това събитие.

Съгласно формирана непротиворечива съдебна практика при действието на отменения Кодекс на застраховането, която запазва своята актуалност и при действащата нормативна уредба, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата съгласно чл. 208, ал. 3 КЗ (отм.), като ползва заключение на вещо лице, без да е обвързан при кредитирането му да проверява дали не се надвишават минималните

размери по Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди, причинени на моторни превозни средства /в този смисъл са Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г. на ВКС, II ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО, Решение № 109 от 14.11.2011 г. по т. д. № 870/2010 г. на ВКС, I ТО, Решение № 52 от 08.07.2010 г. по т. д. № 652/2009 г. на ВКС, I ТО/. Застрахователното обезщетение, което се дължи от застрахователя е равно на размера на вредата към деня на настъпване на застрахователното събитие. Обезщетението не може да надвишава възстановителната стойност на имуществото при частична увреда. Възстановителната стойност е стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, изработка, монтаж и други, без прилагане на обезценка.

За изясняване на спорния въпрос са приети писмени доказателства и съдебно-автотехническа експертиза. Видно от описа на застрахователя, спорната позиция „надпис заден десен“ е включена в описа. Според изслушаното и прието заключение на съдебно-автотехническата експертиза, което не е оспорено от страните, тази позиция не се намира в причинна връзка с произшествието. Съдебният състав се ползва от изслушаното и прието по делото заключение като дадено от лице, притежаващо нужните познания и опит в областта, което е дало в пълнота отговор на всички въпроси, изследвайки приложените по делото доказателства. Експертът е обосновал отговора си, защо тази щета не се намира в причинна връзка с ПТП-то, изследвайки механизма на удара и точката на контакт между двата автомобила. Представеният снимков материал сам по себе си не служи като писмено доказателство, но е изследван от вещото лице при даване на отговора по спорния въпрос, на база на което изследване са описани щетите и е дадено мястото на удара по автомобила. Внимателният прочит на увредените детайли и прегледа на материалите по делото логично подкрепят извода на вещото лице, че ударът е бил в долната част на автомобила, при което засегнати са части извън задния капак, където се намира позицията „заден десен надпис“. Именно по този начин е отразена и точката на контакт между двата автомобила в двустранния констативен протокол, а страните сами са посочили като увредени детайли в протокола само задна броня, стоп горен и долен и калник, които щети са отразени и от самия водач на увредения автомобил в уведомлението до застрахователя. В тези документи като увреден детайл не е посочен „надпис заден десен“. Не стои така въпросът обаче с позициите вентилационна клапа задна и водач заден десен, които според вещото лице се намират в причинна връзка с произшествието. При отговора на този въпрос вещото лице е изследвало мястото на тези детайли –водач заден десен се намира в задната част под бронята и задържа бронята, а клапата за въздух е монтирана в основния десет стоп, който е увреден от урада, поради което за тях обезщетение се дължи.

Както се посочи по-горе, с плащане на застрахователното обезщетение за щетата, ищецът е встъпил в правата на застрахования, т.е. за него се е породило правото да търси репарирание на вредите от ответника. Размерът на обезщетението се съизмерява със средната пазарна стойност на щетите към датата на произшествието, като той е ограничен от размера на регресното право на застрахователя /т.е. от платеното от застрахователя/. Платеното от

застрахователя е сумата от 1281.92 лева, т.е. това са рамките на регресното право, а стойността на вредите е определената от вещото лице сума в размер на 1544.05 лева. Доколкото при заплащане на обезщетението застрахователят е включил обезщетяване на щета – „надпис заден десен“, която не се намира в причинна връзка с произшествието, то от сумата по регресното право следва да се приспадат разхода за възстановяването му, които според вещото лице възлиза на 38.41 лева. След приспадане на този разход, дължимото на ищеца обезщетение възлиза на 1243.51 лева, към която сума следва да се прибавят ликвидационните разноси от 15.00 лева, или общо вземането става в размер на 1258.51 лева. От тази сума следва да се приспадне погасената част от вземането от ответника чрез прихващане, или сума от 879.90 лева, при което остава дължимо вземане в размер на 378.61 лева.

В заключение, предявеният главен иск с правно основание чл.411 от Кодекса за застраховане следва да се уважи до размера на сумата **378.61 лева** – суброгационно вземане, възникнало с плащане на застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане за л.а. „Фолксваген Голф“, с рег. № за вреди от ПТП, настъпило на 17.01.2022г. в гр.София, на кръгово кръстовище на пл. „Площад на авиацията“ /4-ти километър/, е настъпило ПТП по вина на водача на МПС марка „Рено“, с рег. № ..., за което събитие е била образувана щета при ищеца № .../2022, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 31.10.2023г. като акцесорна претенция, до окончателното плащане, а за разликата над тази сума до пълния искан размер от 417.02 лева искът подлежи на отхвърляне като неоснователен.

Съгласно разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ ответникът е следвало в 30-дневен срок от поканата да определи и изплати обезщетение по процесната щета или мотивирано да откаже плащане. Предвид отказът на ответника да плати сумата от 378.61 лева, то последният е изпаднал в забава за плащането, поради което за процесния период от 08.07.2022г. до 30.10.2023г. дължи лихва за забава в размер на 57.18 лева /изчислена на основание чл. 162 ГПК от съда посредством лихвен калкулатор/, поради което искът за мораторна лихва следва да се уважи до този размер, а за разликата над него да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл.412, ал.3 КЗ ответникът е следвало в 30-дневен срок от поканата да определи и изплати обезщетение по процесната щета или мотивирано да откаже плащане. С изтичане на срока и при установена основателност на претенцията, ответникът се счита, че е изпаднал в забава по отношение на задължението си да репарира вредите. Ето защо и на това основание се явява задължен да покрие сторените от ищеца разходи по водене на делото, тъй като е станал причина за завеждане на иска.

Разходите на ищеца в производството са в общ размер на 400.00 лева, от които 100.00 лева държавна такса, 200.00 лева депозит за вещо лице и 100.00 лева юрисконсултско

възнаграждение, определено по НЗПП. Съобразно размера на уважената част от исковете /435.79 лева/ и общия материален интерес по делото /480.01 лева/, дължимите на ищеца разноси са в общ размер на 363.15 лева.

При този изход на спора и съгласно чл. 78, ал. 3 ГПК разноси се дължат и на ответника. Разноските са своевременно претендирани и възлизат в общ размер на 300.00 лева, от които 200.00 лева депозит за вещо лице и 100.00 лева юрисконсултско възнаграждение, определено по НЗПП. Съобразно размера на отхвърлената част от иска /44.22 лева/, дължимите на ответника разноси възлизат на 27.63 лева.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, Второ гражданско отделение, 55^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК, да заплати на „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК, следните суми:

- на основание чл. 411 КЗ сумата **378.61 лева** – оставаща част от суброгационно вземане на ищеца с включени ликвидационни разноси от 15.00 лева, възникнало с плащането на застрахователно обезщетение по договор за имуществено застраховане „Каско на МПС“ на л.а. „Фолксваген Голф“, с рег. № за вреди от ПТП, настъпило на 17.01.2022г. в гр.София, на кръгово кръстовище на пл. „Площад на авиацията“ /4-ти километър/, по вина на водача на МПС марка „Рено“, с рег. №, застрахован по договор за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, ведно със законната лихва от 31.10.2023г. до окончателното плащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над тази сума до пълния искан размер от 417.02 лева като неоснователен;
- на основание чл. 86 ЗЗД сумата **57.18 лева** - мораторна лихва върху главницата от 378.61 лева за периода от 08.07.2022г. до 30.10.2023г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над тази сума до пълния искан размер от 62.99 лева като неоснователен.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, „ЗАД ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК, да заплати на „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК ..., сумата **363.15 лева** – разноси по делото съобразно размера на уважената част от иска.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК ..., да заплати на ЗАД "ОЗК-Застраховане“ АД, ЕИК ..., сумата **27.63 лева** – разноси по делото съобразно размера на отхвърлената част от иска.

УКАЗВА на ответника, че присъденото вземане може да бъде заплатено по следната банкова сметка на ищеца: при „УниКредит Булбанк“ АД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

***ПРЕПИС** от решението да се връчи на страните.*

Съдия при Софийски районен съд: _____